



ПЕРШИЙ РЕЙС

— Що значить «поїду машиною»? Та в тебе ж короткозорість! Ти ще сьогодні продаси свою тарадайку і надалі їздитимеш тільки залізницею! Тим паче, до нас запустили новенький потяг, — каже бабуся Картобляхер своєму чоловікові.



Хіба ж є в дідуся вихід? Звісно, ні. Тож із важким серцем він сідає за кермо і їде до продавця автомобілів. Ой, а водить він справді небезпечно! Щойно дідусь виїхав на вулицю з одностороннім рухом!

— Чому всі їдуть мені назустріч? Йолопи! — нарікає дідусь Картобляхер.



А вже за мить він перетинає перехрестя, навіть не глянувши праворуч чи ліворуч.

— Шкода, що доведеться продати машину, — ремствує дідуньо. — Я ж першокласний водій!

Як завжди, дідусь Картобляхер нищить купи картону, сам того не помічаючи.

Настав час розпрощатися з автомобілем! Поки ще не пізно і ніхто не постраждав.

На щастя, їхати вже недалеко. Він майже на місці.

— Ага! Он там уже й автосалон, — бурмоче під носа дідусь.

Біда в тім, що він не помітив шлагбаум. Трісь! І авто Картобляхера застрягає прямісінько на залізничній колії.

Як на зло, саме в цей час колією мчить новенький потяг. Це його перший рейс, тож у вагонах справжнє свято.



Головний у кабіні машиніста — дядько Йо. Ох, лише б він помітив той горе-автомобіль і зумів вчасно загальмувати!

— Попереду перешкода! Повний назад! — раптом вигукує дядько Йо.



В останню мить він скеровує потяг повз діда Картобляхера й на повному ходу влітає в річку Картай. І новесенький потяг занурюється у воду...

— Оце шалапутники! Добре, що я не встиг продати авто. Тепер хтозна, скільки часу вони ремонтуватимуть той потяг, — бурчить дідуньо.

На цім слові він повертається додому, щоб відпочити від побачених страхіть.

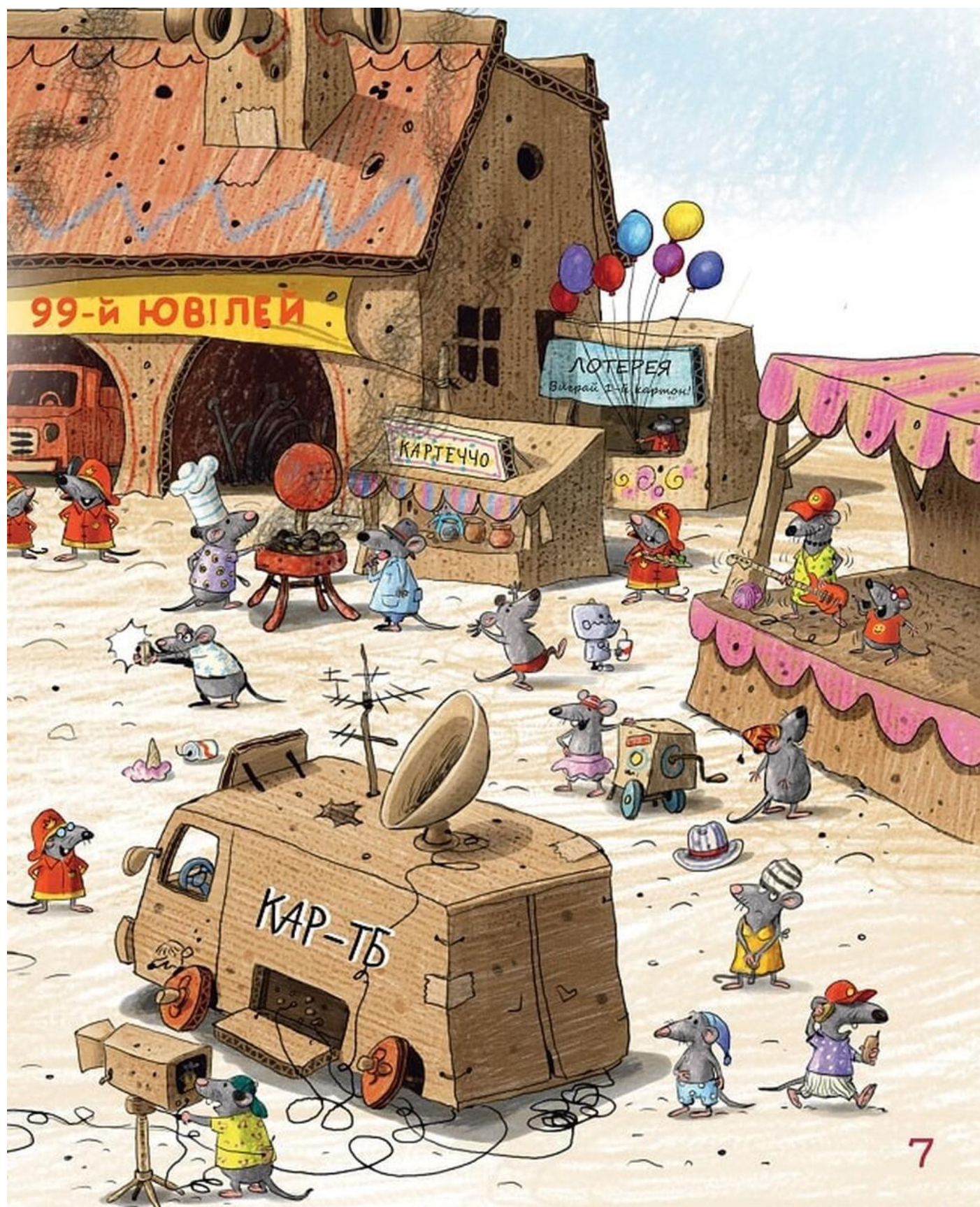


ЮВІЛЕЙ ПОЖЕЖНОЇ СЛУЖБИ

Сьогодні дев'яносто дев'ятий ювілей картонівської пожежної служби, що входить до складу Державної служби зі звичайних ситуацій. Усім охочим роздають лимонад і славнозвісні бургери по-картонівськи. Не забарилися й телевізійники, бо ж картонівські пожежники стали справжньою легендою, хоча за всю історію ще жодного разу не мали справу з гасінням пожеж.

ЮВІЛЕЙ







На жаль, начальник пожежної служби не простежив за жаринками, що відлітали від гриля.

І вже за мить язики вогню облизують причепурену пожежну частину.



— Картон його забирай! — лається начальник пожежної служби.

На щастя, пожежники не забарилися. Шкода тільки, що в них мізерний досвід гасіння справжніх пожеж.

Тож, попри героїчну боротьбу із полум'ям, дощенту згорає вся пожежна частина, а з нею й автопарк.

Гарна робота, пане начальнику!

